

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

8 St-36/12-252

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Rijeci po sutkinji Emi Brdovčak, u stečajnom postupku nad dužnikom DULCIS VITA d.o.o. Rijeka u stečaju, Krešimirova 10, OIB: 87232038585, 15. srpnja 2019.,

r i j e š i o j e

Odbacuje se prijava tražbine vjerovnika Zorana Maržića iz Rijeke, XII. Divizije 50 b, u iznosu od 429.335,48 kn.

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda poslovni broj St-36/2012- od 6. ožujka 2013. odbačena je (među ostalim) prijava tražbine vjerovnika Zorana Maržića uz obrazloženje da se radi o tražbini nižeg isplatnog reda jer proizlazi iz vlasničkog zajma dužniku.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3250/13-3 ukinuto je navedeno rješenje u dijelu kojim je odbačena prijava vjerovnika Zorana Maržića, uz obrazloženje da sud nije dao jasne razloge zbog kojih je stekao uvjerenje da se radi o tražbini nižeg isplatnog reda.

U ponovljenom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu.

Uvidom u prijavu tražbine vjerovnika Zorana Maržića sud je utvrdio da njegovu tražbinu čine pozajmice na temelju Ugovora o kratkoročnoj pozajmici od 4. siječnja 2011., 5. siječnja 2011., 11. veljače 2011. i 7. ožujka 2011. Tražbinu čini glavnica isplaćena stečajnom dužniku po navedenim Ugovorima i kamate obračunate na pojedine iznose glavnice do dana otvaranja stečajnog postupka.

Uvidom u izvadak iz sudskog registra za stečajnog dužnika, utvrđeno je da Zoran Maržić zaista u vrijeme davanja predmetnih pozajmica nije bio upisan kao član društva stečajnog dužnika u sudskom registru iako je on bio upisan kao član (osnivač i zastupnik po zakonu) i prije predmetnih pozajmica i nakon sklapanja Ugovora o pozajmicama, a kako to proizlazi iz izvataka iz povijesnog izvataka iz sudskog registra (list 310 do 312 spisa). Pri tom se napominje da upis člana društva u sudski registar nema konstitutivan, već deklaratoran karakter jer se članstvo u društvu stječe sklapanjem ugovora između osobe koja želi postati član društva i svih članova društva, a ne upisom u sudski registar. Dakle, činjenica što u vrijeme sklapanja Ugovora o pozajmicama Zoran Maržić nije bio upisan u sudskom registru kao član društva ne znači da on to doista nije bio. Upravo suprotno tome, utvrđene okolnosti upućuju na zaključak da je Zoran Maržić i u vrijeme davanja pozajmica bio član društva. Jedna od tih okolnosti koje upućuju na takav zaključak jest ta da je Ugovore o pozajmici (i) za

primatelja pozajmice (ovdje stečajnog dužnika) potpisao Zoran Maržić, a kako to proizlazi iz potpisa kod naznake primatelja na predmetnim Ugovorima (koji je istovjetan potpisu davatelja pozajmice – Zorana Maržića). Zoran Maržić nije tijekom postupka osporio činjenicu da je on u ime i za račun stečajnog dužnika potpisao predmetne Ugovore o pozajmici. S obzirom na to da je Zoran Maržić sklopio predmetne Ugovore o pozajmicama u ime i za račun stečajnog dužnika te je u svibnju 2011. (ubrzo nakon sklapanja posljednjeg Ugovora) iznova upisan u sudskom registru kao član društva dužnika, ovaj sud je na temelju navedenih okolnosti zaključio da predmetne pozajmice predstavljaju pozajmice iz čl. 408. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 152/11, 111/12 i 68/13; dalje: ZTD) koje je Zoran Maržić kao član društva isplatio dužniku u vrijeme kada je dužnik bio u krizi. Osim toga, u razdoblju od 18. listopada 2010. do 25. siječnja 2011. Zoran Maržić bio je (i) upisani član društva stečajnog dužnika, a kako to proizlazi iz podataka u sudskom registru. Dva Ugovora o pozajmicama (Ugovor o kratkoročnoj pozajmici od 5. siječnja 2011. i od 4. siječnja 2011.) potpisana su u tom razdoblju, slijedom čega nema sumnje da je Zoran Maržić bio član društva u vrijeme potpisivanja predmetnih Ugovora o pozajmicama, kao što je to bio i prije predmetnih Ugovora i nakon njih. Pri tom se ukazuje i na okolnost prema kojoj je Zoran Maržić, a prema navodima iz podneska od 8. svibnja 2012. (list 48 i 49 spisa) imao namjeru na račun dužnika uplatiti osobnu pozajmicu kojom bi dužnik platio sve tražbine koje su dospjele na naplatu na temelju valjanih osnova za plaćanje, odnosno deblokirati račun stečajnog dužnika. Njegova namjera davanja osobnih pozajmica u vrijeme prethodnog postupka koji je prethodio otvaranju stečajnog postupka samo potvrđuje činjenicu prema kojoj je on, kao zainteresirana osoba – član društva, davao pozajmice takve vrste stečajnom dužniku i prije (tijekom 2011., kada su sklopljeni sporni Ugovori).

Nadalje, a što se tiče okolnosti je li stečajni dužnik u vrijeme potpisivanja pozajmica bio u krizi (što predstavlja drugi uvjet iz čl. 408. st. 1. ZTD-a da bi se radilo o zajmu kojim se nadomješta kapital), napominje se da je ovaj sud na temelju dokumentacije u spisu utvrdio da je u vrijeme sklapanja Ugovora o pozajmicama društvo stečajnog dužnika bilo u krizi.

Naime, iz potvrde Hypo Alpe – Adria Banke d.d. Zagreb od 14. ožujka 2012. (list 35 spisa) proizlazi da su na dan 14. ožujka 2012. ukupne nepodmirene obveze stečajnog dužnika iznosile 4.761.457,66 kn, da je do tog dana njegov račun bio u neprekidnoj blokadi 365 dan, a od toga 183 dana u proteklih 6 mjeseci. Prema izvješću (privremenog) stečajnog upravitelja i njegovom očitovanju na ročištu od 9. svibnja 2012., račun stečajnog dužnika je trajno blokiran od 4. ožujka 2011. Kako su Ugovori o pozajmicama sklopljeni neposredno prije trajne blokade (4. siječnja 2011., 5. siječnja 2011., 11. veljače 2011.), a jedan od njih i nakon trajne blokade (7. ožujka 2011.), prema shvaćanju ovog suda predmetni Ugovori su sklapani u vrijeme kada je stečajni dužnik bio u krizi te se predmetnim pozajmicama kriza nastojala ukloniti. Blokada računa stečajnog dužnika posljedica je krize u njegovom poslovanju što upućuje na zaključak da je kriza nužno morala postojati prije same blokade, dakle, i u vrijeme sklapanja Ugovora o pozajmicama iz siječnja i veljače 2011.

Iz odredbe čl. 72. st. 1. t. 5. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12; dalje SZ) proizlazi da tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekog člana društva (čl. 408. st. 1. ZTD-a) ili odgovarajuće tražbine predstavljaju tražbine nižih isplatnih redova.

S obzirom na to da tražbina vjerovnika Zorana Maržića po svojoj naravi predstavlja upravo tražbinu po osnovi zajma stečajnom dužniku (a kako proizlazi i iz same prijave tražbine ovog vjerovnika), a Zoran Maržić je (i sada) član društva dužnika (kao što je to bio i

u vrijeme sklapanja Ugovora o pozajmicama), ta tražbina je tražbina nižeg isplatnog reda u smislu odredbe čl. 72. st. 1. t. 5. SZ-a u vezi s čl. 408. st. 1. ZTD-a.

Tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju se samo ako stečajni sudac posebno pozove i te vjerovnike da prijave svoje tražbine (čl. 173. st. 7. SZ-a).

S obzirom na to da vjerovnici nižih isplatnih redova nisu posebno pozvani prijaviti svoje tražbine, riješeno je kao u izreci.

U Rijeci 15. srpnja 2019.

Sutkinja
Ema Brdovčak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba u roku od 8 dana od dana primitka. Žalba se podnosi putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u 2 primjerka.

Broj zapisa: **1788c-c7384**

Kontrolni broj: **01847-facb5-585c7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.